

עם

שלם

מחנה

האם תפרוץ מלחמה? איפה? מתי? שאלות שדחקו הצידה את כל השאר. אנשים עסקו בעבודתם כרגיל, התרחצו בים כרגיל, הלכו לקונצרטים כרגיל. וכל הזמן חיכו. חיכו להודעה ברדיו, לקול של התי פוצצות, או לבשורה מרגיעה. רבים מהם חיכו הרחק מביתם וממשפחתם. היו אלה היילייהמי לואים שנקראו לתפוס את מקומם. בעל סמיקייה בדיונגוף מילא את מקום שלושת חבריו המגויסים. מתחת לדלפק החזיק את הנעלים הצבאיות. כמו כולם – הוא חיכה.

התחלה של שבוע: איש גילואים בעמדה, ליד ילקומו הצבאי ותדמילו האזרחי

